

Nội Lòng Người Đi

Slowrock

Anh Bằng

Tôi xa Hà Nội năm lên mười tám khi vừa biết yêu. Bao nhiêu mong
Nội năm em mươi sáu xuân tròn đắm say. Đôi tay ngọc

đẹp yêu đương thánh khói tan theo mây chiều. Hà Nội ơi! Nào biết ra sao bây
ngà dương gian tình ái em đong thật đây. Bạn lòng ơi! Ngày ấy tôi mang cây

giờ ai đứng trông ai ven hồ khua nước trong như ngày xưa. Tôi xa Hà ...
đàn quen sống ca vui bên ...

nàng nay khóc tơ duyên lìa tan. Giờ đây biết ngày nào gặp nhau biết tìm về nơi

nao ân ái trao nàng mấy câu? Thăng Long ơi! Năm tháng vẫn trôi giữa giòng

đời ngậm đắng nuốt cay nhiều rồi Hồ Gươm xưa vẫn chưa phai mờ. Hôm nay Sài

Gòn bao nhiêu tà áo khoe màu phố vui. Nhưng riêng một người tâm tư sầu vắng đi trong bụi

ngùi. Sài Gòn ơi! Mộng với tay cao hơn trời tôi hái hoa tiên cho đời để ước mơ nêu đẹp đôi.